

INFORM EMN

Precedentné právo Súdneho dvora Európskej únie súvisiace s legálnou migráciou a vnútroštátnym vývojom

1. ÚVOD

Tento inform EMN prináša informácie o precedentnom práve EÚ a vnútroštátnom precedentnom práve¹ v súvislosti s výkladom a využívaním právnych nástrojov, ktoré ponúka *acquis communautaire* EÚ v oblasti legálnej migrácie. Na účely tohto informu EMN ide o tieto nástroje:

- ★ [Smernica č. 2003/109/ES](#) o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom,²
- ★ [Smernica č. 2003/86/ES](#) o práve na zlúčenie rodiny.³

Na účely porovnania je dodatočne uvedený aj príklad precedentného práva týkajúci sa štátnych príslušníkov tretích krajín – hoci nespadá do právneho rámca upravujúceho legálnu migráciu (čl. 79 Zmluvy o založení EÚ) – vo vzťahu k nasledujúcemu nástroju:

- ★ [Smernica č. 2004/38/ES](#) o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať v rámci územia členských štátov.

Ďalšie nástroje upravujúce legálnu migráciu, napr. Smernica č. 2004/114/ES⁴ (o podmienkach prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia,

výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby), Smernica č. 2005/71/ES (o prijímaní a pobyte štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vedeckého výskumu), Smernica č. 2009/50/ES (o prijímaní a pobyte štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vysokokvalifikovaného zamestnania); a Smernica č. 2011/98/EÚ (o „jednotnom povolení“) priniesli menej príkladov precedentného práva na úrovni EÚ a na národnej úrovni.

Informácie o precedentnom práve EÚ sú doplnené informáciami o vývoji na vnútroštátnej úrovni a o precedentnom práve, ktoré poskytlo 18 členských štátov⁵ (**Belgicko, Bulharsko, Estónsko, Fínsko, Francúzsko, Holandsko, Írsko, Litva, Lotyšsko, Luxembursko, Maďarsko, Poľsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovenská republika, Spojené kráľovstvo a Švédsko**) a Nórsko⁶.

2. KLÚČOVÉ ZISTENIA

- ★ Spôsob, akým Súdny dvor Európskej únie (SD EÚ) vyložil ustanovenia *acquis communautaire* EÚ o legálnej migrácii a občianstve vyjadruje dôležitosť, ktorú Súdny dvor pripisuje tomu, aby sa zabezpečilo **rovnaké zaobchádzanie** s občanmi EÚ a legálnymi migrantmi a plnej

¹ Od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy v decembri 2009 bolo precedentné právo skúmané v relevantných prípadoch aj na základe predchádzajúcich rozhodnutí v dôsledku ich vplyvu na budúce rozhodnutia.

² Dánsko, Írsko a Spojené kráľovstvo sa na tejto smernici nezúčastňujú a nie sú viazané jej uplatňovaním, ani nie sú predmetom jej uplatňovania.

³ Dánsko, Írsko a Spojené kráľovstvo sa na tejto smernici nezúčastňujú a nie sú viazané jej uplatňovaním, ani nie sú predmetom jej uplatňovania.

⁴ Jediné rozhodnutie vydané Súdnym dvorom vo vzťahu k Smernici o študentoch (*Sommer*, C-15/2011) sa týka rovnakého zaobchádzania

s občanmi EÚ a so štátnymi príslušníkmi tretích krajín, a preto sem nebolo zahrnuté.

⁵ Informácie o vnútroštátnom vývoji sú založené na odpovediach z ad hoc otázky EMN č. 547, ktorú položila Európska komisia 27. marca 2014.

⁶ Nórsko nie je členským štátom EÚ a nie je viazané *acquis communautaire* EÚ, zúčastňuje sa však na činnosti EMN, a je preto zahrnuté do tohto informačného letáku.

ochrane **práv** súvisiacich s príslušnými právnymi nástrojmi členskými štátmi.

- ★ SD EÚ absolvoval proces objasňovania ohľadom definícií jednotlivcov, ktorí spadajú do pôsobnosti nástrojov, ktorých cieľom je zabezpečiť, aby sa členské štáty nepridržiavali neprimerane reštriktívneho výkladu právnych ustanovení.
- ★ Precedentné právo týkajúce sa výkladu ustanovení Smernice č. 2004/38/ES preukázalo prístup SD EÚ pri zabezpečovaní prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na územie členských štátov v situácii, keby boli práva občanov Únie výrazne narušené v dôsledku zamietnutia ich prijatia.

3. ZÁRUKA ROVNAKÉHO ZAOBCHÁDZANIA – PRECEDENTNÉ PRÁVO TÝKAJÚCE SA DLHODOBÉHO POBYTU

a. Precedentné právo EÚ

Smernica č. 2003/109/ES sa vzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín s legálnym pobytom na území členského štátu. Smernica stanovuje „podmienky na priznanie a odňatie postavenia osoby s dlhodobým pobytom, ktorý udeľuje členský štát s ohľadom na štátnych príslušníkov tretích krajín, oprávnené sa zdržiavajúcich na jeho území, ako aj k tomu sa vzťahujúce práva”.⁷

SD EÚ preskúmal viacero prípadov týkajúcich sa výkladu konkrétnych ustanovení tejto smernice, pričom osobitný význam nadobudlo ustanovenie o **rovnakom zaobchádzaní**⁸ s osobami, ktorým bol udelený dlhodobý pobyt, ako s občanmi členských štátov. V rozsudku vo veci *Kamberaj*⁹ bol SD EÚ požiadaný o to, aby určil mieru, v akej majú štátni príslušníci tretích krajín s dlhodobým pobytom prístup k sociálnym dávkam v členskom štáte, v ktorom majú pobyt. Podľa čl. 11, ods. 4 Smernice členské štáty môžu obmedziť rovnaké zaobchádzanie vo vzťahu k sociálnej pomoci a sociálnej ochrane na základnú podporu. Podľa názoru súdu však ustanovenie smernice o rovnakom zaobchádzaní „*bráni rozdielnemu zaobchádzaniu s osobami, ktoré majú postavenie osoby s dlhodobým pobytom, pri rozdelení príspevkov v porovnaní s občanmi s bydliskom v rovnakej provincii*

alebo regiónu, v ktorom sa prostriedky na sociálne dávky rozdeľujú”.

V nadväznosti na rozsudok vo veci *Kamberaj* súd rozhodol vo veci *Európska komisia proti Holandskému kráľovstvu* č. C-508/10¹⁰ o výbere administratívnych poplatkov za vydanie a obnovenie povolenia na dlhodobý pobyt, pričom opätovne skúmal rozdielne zaobchádzanie so štátnymi príslušníkmi tretích krajín a občanmi členského štátu. Európska komisia tvrdila, že výberom vysokých a nespravodlivých poplatkov od štátnych príslušníkov tretích krajín a ich rodinných príslušníkov si Holandsko nesplnilo povinnosti v zmysle Smernice č. 2003/109/ES. Súd sa pokúsil stanoviť určité kritériá na zadefinovanie toho, či možno administratívny poplatok považovať za nadmerný a neprimeraný, čo by vytvorilo prekážku výkonu práv priznaných smernicou.

Podľa názoru súdu stanovená výška poplatkov „*nesmie mať ani za cieľ, ani za účinnosť vytvorenie prekážky nadobudnutia postavenia osoby s dlhodobým pobytom*”.¹¹ Poplatky, ktoré majú výrazný finančný dosah na štátnych príslušníkov tretích krajín spadajúcich do pôsobnosti smernice, by mohli mať na nich vplyv a mohli by im brániť v uplatňovaní si práv v zmysle smernice.

Rozsudok vo veci *Singh*¹² sa týkal výkladu článku 3, ods. 2, písm. e) Smernice č. 2003/109/ES. Súdu bola predložená žiadosť o zaujatie stanoviska, či sa má tento článok vykladať v zmysle, že pojem „povolenie na pobyt, ktoré bolo formálne obmedzené” zahŕňa povolenie na pobyt na dobu určitú, ktorého platnosť môže byť neobmedzená bez ponúknutia akejkoľvek možnosti povolenia na pobyt s neobmedzeným trvaním.

Podľa názoru súdu tento pojem nezahŕňa povolenie na pobyt na dobu určitú, ale že povolenie na pobyt na dobu určitú môže byť relevantné z hľadiska súčtu piatich rokov požadovaných smernicou. Súd poukázal na význam konkrétnej možnosti integrácie štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý môže mať právo na dlhodobý pobyt po piatich rokoch zákonného a nepretržitého pobytu na základe obmedzeného povolenia, ktoré sa obnovuje neobmedzene.

Z precedentného práva týkajúceho sa dlhodobého pobytu vyplynul prístup SD EÚ, v zmysle ktorého majú členské štáty povinnosť zaručiť, aby *štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí si chcú uplatňovať*

⁷ Článok 1, písm. a).

⁸ Článok 11 smernice.

⁹ Vec C-571/10 Rozsudok súdu (veľkej komory) z 24. apríla 2012 *Servet Kamberaj proti Istituto per l'Edilizia sociale della Provincia autonoma di Bolzano (IPES) a ďalší*

¹⁰ Vec C-508/10 Rozsudok súdu (druhej komory) z 26. apríla 2012 *Európska komisia proti Holandskému kráľovstvu*, dostupné na <http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62010CJ0508&lang1=en&type=NOT&ancre=>

¹¹ Bod 69 rozsudku.

¹² Vec C-502/10 *Staatssecretaris van Justitie v Mangat Singh*

práva vyplývajúce z dlhodobého pobytu a zo súvisiaceho rovnakého zaobchádzania, neboli kladené neprimerané administratívne prekážky.

b. Vnútroštátny vývoj a precedентné právo

Rozsudok vo veci *Singh* mal za následok viacero dôsledkov v členských štátoch:

- ★ V **Belgicku** bol novelizovaný zákon o právach vyplývajúcich z dlhodobého pobytu s cieľom zmeniť podmienku žiadosti o postavenie osoby s dlhodobým pobytom v EÚ z pobytu na dobu neurčitú na zákonný a nepretržitý pobyt v trvaní 5 rokov.
- ★ **Francúzsky** *Conseil d'Etat* konštatoval vo svojom rozhodnutí, že pri výpočte prostriedkov žiadateľa o povolenie na dlhodobý pobyt v ES sa nebude brať do úvahy solidárny príspevok pre staršie osoby a príspevok pre invalidné dospelé osoby.¹³ Na druhej strane uviedol, že požiadavka na preukázanie minimálnej výšky prostriedkov mimo sociálnej pomoci nie je v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania.¹⁴

V dôsledku rozhodnutia Súdneho dvoru vo veci C-508/10:¹⁵

- ★ **Francúzsko** aj **Holandsko** znížili administratívne poplatky pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí majú udelený dlhodobý pobyt, a pre ich rodinných príslušníkov.
- ★ Írsky najvyšší súd konštatoval, že hoci sa **Írsko** rozhodlo neuplatňovať Smernicu č. 2003/109, je potrebné prihliadať na jej ustanovenia, a vnútroštátne právo by sa malo vykladať zhodne s ňou. Súd osobitne poukázal na pojem „ohrozenie verejného poriadku“ ako dôvod na odmietnutie udelenia postavenia osoby s dlhodobým pobytom.¹⁶
- ★ V **Luxembursku** vychádzali viaceré rozhodnutia Správneho súdu¹⁷ zo Smernice pri definovaní požiadavky na zabezpečenie pravidelných a stabilných finančných prostriedkov počas obdobia 5 rokov pred podaním žiadosti bez toho, aby bol žiadateľ odkázaný na systém sociálnej pomoci. A nakoniec vnútroštátne súdy v **Poľsku** vydali

viacero rozhodnutí,¹⁸ ktoré zadefinovali požiadavku na stabilný a pravidelný príjem ako podmienku na získanie postavenia osoby s dlhodobým pobytom v EÚ.¹⁹ Tento proces viedol k novelizácii vnútroštátnej legislatívy, ktorej cieľom bolo stanoviť, že pri posudzovaní finančných prostriedkov žiadateľa by mali štátne orgány prihliadať na určitú dobu pobytu na území členského štátu.

4. REŠPEKTOVANIE RODINNÉHO ŽIVOTA – PRECEDENTNÉ PRÁVO TÝKAJÚCE SA ZLÚČENIA RODINY

a. Precedentné právo EÚ

Účelom Smernice č. 2003/86/ES o práve na zlúčenie rodiny je „určiť podmienky na uplatňovanie práva na zlúčenie rodiny štátnymi príslušníkmi tretích krajín, ktorí sa oprávnené zdržiavajú na území členských štátov“. Príslušné precedентné právo SD EÚ sa týka práv, ktoré môžu štátni príslušníci tretích krajín požívať, ako aj podmienok súvisiacich s ich povolením na pobyt.

V rozsudku vo veci C-540/03 *Európsky parlament proti Rade*²⁰ súd zamietol sťažnosť Európskeho parlamentu, podľa ktorej je Smernica porušením základného práva na rodinný život s tým, že ustanovenia Smernice zachovávajú v prospech členských štátov určitý **obmedzený priestor na voľnú úvahu**.²¹ Súd poukázal na užitočné aspekty tohto priestoru na voľnú úvahu a konštatoval, že Smernica neponecháva členským štátom väčší priestor na úvahu ako iné medzinárodné nástroje pri zvažovaní rôznych záujmov v jednotlivých situáciách, najmä účinnú integráciu migrantov, právo na rodinný život a najlepší záujem dieťaťa.²²

Prístup k sociálnej pomoci (čl. 7) bol predmetom rozsudku SD EÚ vo veci *Chakroun* (C-578/08).²³ Podľa názoru súdu by sa pri rozhodovaní o žiadosti o zlúčenie rodiny malo okrem požiadavky na príjem v zmysle čl. 7, ods. 1, písm. c) mal prihliadať aj na iné kritériá, ako je charakter a pevnosť rodinných vzťahov osoby a trvanie jej pobytu v členskom štáte, ako aj existencia rodinných, kultúrnych a sociálnych väzieb s jej krajinou pôvodu (čl. 17). Podľa súdu členským štátom nemá byť umožnené prijímať právnu úpravu

¹⁸ Pozri Tabuľku č. 1 v prílohe ako odkaz.

¹⁹ V zmysle článku 5, ods. 1, písm. a) Smernice č. 2003/109.

²⁰ Rozsudok súdu (veľká komora) z 27. 6. 2006 *Európsky parlament proti Rade Európskej únie*.

²¹ Bod 98 rozsudku.

²² Body 103 a 104 rozsudku.

²³ Vec C-578/08 *Rhimou Chakroun proti ministrom van Buitenlandse Zaken* Dostupné na <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62008J0578:EN:HTML>.

¹³ Conseil d'Etat, 26. 12. 2013, *M. Nouri-Shakeri*, žiadosť č. 366722.

¹⁴ Conseil d'Etat, 5. 3. 2014, *Mme B.*, žiadosť č. 374145.

¹⁵ Rozsudok z 26. 4. 2012 v prípade C-508/10 *ES proti Holandskému kráľovstvu*.

¹⁶ Hussein proti ministrom spravodlivosti [2014] IEHC 34.

¹⁷ Pozri Tabuľku č. 1 v prílohe.

týkajúcu sa zlúčenia rodiny, na základe ktorej bude odoprené zlúčenie rodiny garantovi, ktorý preukázal, že má stabilné a pravidelné príjmy na pokrytie vlastných potrieb a potrieb jeho rodinných príslušníkov, ale ktorý by mohol mať za osobitných okolností nárok na osobitnú pomoc.²⁴

Sudcovia ďalej zdôraznili, že obmedzenia týkajúce sa práva na zlúčenie rodiny musia byť prísne vykladané z hľadiska základného práva na rodinný život v zmysle platných medzinárodných noriem. Z tohto dôvodu by mali členské štáty uplatňovať Smernicu spôsobom, ktorý neporušuje jej ciele alebo účinok.²⁵

A nakoniec, súd zdôraznil, že Smernica sa musí vykladať v tom zmysle, že jej odporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá pri uplatňovaní požiadaviek na príjem rozlišuje podľa toho, či rodinné vzťahy vznikli pred vstupom alebo po vstupe garanta na územie hostiteľského členského štátu.²⁶

Právo na rodinný život bolo skúmané SD EÚ aj v spojených veciach *O, S a L*²⁷, v rámci ktorých bolo posudzované spojenie medzi právom občanov Únie na rodinný život v zmysle Charty základných práv a právo štátnych príslušníkov tretích krajín na zlúčenie rodiny v zmysle Smernice. Návrh na prejudiciálne konanie sa týkal výkladu čl. 20 Zmluvy o založení EÚ.²⁸ Otázkou v týchto prípadoch bolo, či je v rozpore s článkom 20 Zmluvy o založení EÚ odmietnutie vydať povolenie na pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny z dôvodu nedostatku prostriedkov na živobytie v rodinnej situácii, keď jeho manželka má zverené do osobnej starostlivosti dieťa, ktoré je občanom Únie, a štátny príslušník tretej krajiny nie je biologickým otcom tohto dieťaťa, dieťa mu nebolo zverené do osobnej starostlivosti, pričom on ani nežije so svojou manželkou alebo s týmto dieťaťom.²⁹

Podľa názoru súdu legislatíva EÚ v zásade nebráni členskému štátu odmietnuť vydať povolenia na pobyt na účely zlúčenia rodiny, ak takéto odmietnutie nevedie v prípade dotknutého občana Únie k zbaveniu možnosti skutočne vykonávať podstatu práva na rodinný život. Vnútroštátnym súdom prináleží overiť, či by takéto odmietnutie neupieralo občanom Únie ich práva v zmysle článku 7 a článku 24, ods. 2 a 3 Charty základných práv. Členské štáty musia posudzovať žiadosti o zlúčenie rodiny v najlepšom záujme dieťaťa a tak, aby nebol porušený cieľ a účinok Smernice o zlúčení rodiny.

²⁴ Bod 52 rozsudku.

²⁵ Body 43 – 47 rozsudku.

²⁶ Bod 66 rozsudku.

²⁷ Spojené veci C-356/11 a C-357/11 *O, S proti Maahanmuuttovirastovi (C-356/11), a Maahanmuuttovirasto proti L (C-357/11)*.

²⁸ Článok 20 Zmluvy o založení EÚ sa týka občianstva Únie a práv a povinností občana.

²⁹ Len vo veci C-357/11 manžel nežil s dieťaťom.

b. Vnútroštátne precedентné právo a vývoj

Štúdia uvádza viacero dôsledkov na národnej úrovni:

★ Ústavný súd v **Belgicku**³⁰ vyložil niektoré ustanovenia zákona o vstupe na územie, pobyte, usadení a odsune cudzincov³¹ v zmysle Smernice č. 2003/86/ES. V obežníku³² bolo vysvetlené, ako uplatňovať určité ustanovenia zákona s prihliadnutím na spôsob, ktorým ústavný súd vyložil príslušnú Smernicu.

★ Najvyšší súd v **Estónsku**³³ zdefinoval právo na zlúčenie rodiny aj s prihliadnutím na Smernicu č. 2003/86/ES a na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. V zmysle rozhodnutia súdu bolo ustanovenie Zákona o cudzincoch, ktoré nepovoľovalo voľnú úvahu pri rozhodovaní o zlúčení rodiny v prípadoch, keď bola príslušnej osobe poskytovaná medzinárodná pomoc alebo keď bola táto osoba zaradená do reintegračného programu v tretej krajine, vyhlásené za protiústavné. V zmysle tohto rozhodnutia už Zákon o cudzincoch umožňuje štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorým bola poskytnutá podpora na odchod z Estónska, získať povolenie na prechodný pobyt ako výnimku v prípade, ak takáto osoba žiada o povolenia na pobyt na účely usadenia sa s blízkou príbuznou osobou.

★ Podľa názoru Najvyššieho súdu **Írska** je manželstvo uzatvorené prostredníctvom splnomocnenca akceptované ako platný dôkaz o manželskom vzťahu, ak vzťah trval viacero rokov v súlade so zásadou „základného práva“ utečencov podľa UNHCR na jednotu rodiny a rešpektovania podstaty zlúčenia rodiny v zmysle odôvodnenia č. 4 k Smernici č. 2003/83/ES.³⁴ Hoci sa Írsko rozhodlo neuplatňovať Smernicu č. 2003/86/ES, írsky súd ju preskúmal ako podklad pre svoju argumentáciu, resp. ako inšpiráciu v niekoľkých ďalších rozhodnutiach týkajúcich sa napríklad pojmu manželstva,³⁵ požiadavky na garanta³⁶ či pojmu závislosti.³⁷ Jedným z najvýznamnejších príkladov bolo rozhodnutie Najvyššieho súdu vo veci *Kuhn proti ministrovi spravodlivosti*³⁸, v ktorom išlo o uplatnenie

³⁰ Rozhodnutie č. 121/2013 z 26. 9. 2013.

³¹ Zákon z 15. 12. 1980.

³² Obežník z 13. 12. 2013.

³³ Rozhodnutie Najvyššieho súdu č. 3-3-1-44-11 z 3. 7. 2012.

³⁴ *Hamza proti ministrovi spravodlivosti [2013] IESC 9*.

³⁵ *Aslam proti ministrovi spravodlivosti [2011] IEHC 512*

³⁶ *AAM proti ministrovi spravodlivosti [2013] IEHC 68*

³⁷ *Ducale proti ministrovi spravodlivosti [2013] IEHC 25*

³⁸ *Kuhn proti ministrovi spravodlivosti [2013] IEHC 424*

testu závislosti v zmysle rozsudku SD EÚ v o veci *Jia*.³⁹

- ★ V **Luxembursku** sa viacero rozhodnutí prvostupňového správneho súdu⁴⁰ týkalo výkladu pojmov „skutočný rodinný život“, „závislosť“ a „povinnosti žiadateľa bez finančnej pomoci v krajine pôvodu“ v súlade so Smernicou č. 2003/86.
- ★ **Holandsko** zaviedlo určité zmeny do vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa zlúčenia rodiny na základe rozhodnutí Súdneho dvora EÚ a Európskeho súdu pre ľudské práva. Po prvé, znížilo poplatky za žiadosť o zlúčenie rodiny;⁴¹ po druhé, zrušilo rozlišovanie medzi tým, či rodinný vzťah vznikol pred vstupom alebo po vstupe garanta na územie krajiny;⁴² po tretie, prehodnotilo požiadavky na vek a príjem v prípade zlúčenia rodiny.⁴³
- ★ V nadväznosti na rozsudok vo veci *Singh* v **Poľsku** môže držiteľ povolenia na prechodný pobyt na účely zlúčenia rodiny požiadať aj o povolenia na dlhodobý pobyt v EÚ.
- ★ Najvyšší súd **Nórska**⁴⁴ objasnil pojem **najlepší záujem dieťaťa** v súvislosti so zlúčením rodiny a vyhostením v rozhodnutí⁴⁵, ktoré je sprevádzané aj rozhodnutím ESĽP⁴⁶ v rovnakej veci. V tomto zmysle bolo v Obežníku vyzdvihnutých niekoľko kritérií, ktoré sa už v praxi využívali na ochranu záujmu dieťaťa a zabezpečenie proporcionality opatrení týkajúcich sa vyhostenia.

³⁹ C-1/05 Yunying Jia proti Migrationsverket, rozsudok súdu z 9. 1. 2007.

⁴⁰ Uvedené v Tabuľke č. 1 v prílohe.

⁴¹ Na základe vyššie uvedeného prípadu C-508/10 *EK proti Holandskému kráľovstvu* z 26. 4. 2012.

⁴² Na základe rozsudku vo veci *Chakroun*.

⁴³ Tamže.

⁴⁴ Nórsko sa nezúčastňuje na Smernici č. 2003/86/ES a nie je ňou viazané, ani nie je predmetom jej uplatňovania.

⁴⁵ Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 28. 6. 2011 vo veci *Zarife Kashtanjeva* (HR-2011-01280-A).

⁴⁶ Rozsudok ESĽP z 26. 6. 2011 vo veci *Nunez proti Nórsku*.

5. REŠPEKTOVANIE PRÁV ÚNIE – PRECEDENTNÉ PRÁVO TÝKAJÚCE SA ŠTÁTNYCH PRÍSLUŠNÍKOV TRETÍCH KRAJÍN V SÚVISLOSTI S VOĽNÝM POHYBOM OBČANOV EÚ A ICH RODINNÝCH PRÍSLUŠNÍKOV

a. Precedentné právo EÚ

Zaujímavé je aj precedentné právo týkajúce sa štátnych príslušníkov tretích krajín v súvislosti s výkladom ustanovení Smernice č. 2004/38/ES o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov na voľný pohyb a pobyt v rámci územia členských štátov. Hoci táto otázka nespadá do právneho rámca legálnej migrácie (článok 79 Zmluvy o založení EÚ), ale týka sa skôr výkladu pravidiel voľného pohybu občanov EÚ a ich rodinných príslušníkov, môže byť zaujímavé porovnať precedentné právo Súdneho dvora EÚ v tejto oblasti s precedentným právom týkajúcim sa migrácie štátnych príslušníkov tretích krajín.

SD EÚ prijal rozhodujúci rozsudok v tejto oblasti vo veci *Metock*⁴⁷, ktorý vyjadruje výklad ustanovení Smernice súdom a význam pripisovaný rešpektovaniu občianskych práv. Súd vo veci *Metock* zrušil požiadavku na „predchádzajúci zákonný pobyt štátnych občanov tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občanov členských štátov uplatňujúcich svoje právo na voľný pohyb.“⁴⁸

Práva súvisiace s občianstvom boli ďalej skúmané v rozsudku vo veci *Zambrano*⁴⁹, v rámci ktorej dotknutí občania EÚ v skutočnosti neuplatňovali svoje právo na slobodu pohybu, na rozdiel od kauzy *Metock*. SD EÚ v tejto veci skonštatoval, že štátny príslušník tretej krajiny s nezákonným pobytom v Belgicku, ktorého deti sú belgickí občania, musia mať možnosť zdržiavať sa a pracovať v Belgicku, aby ich deťom neboli odopreté práva vyplývajúce z ich občianstva EÚ. Súd naznačil, že odmietnutie práva na pobyt by viedlo k situácii, keď by deti museli opustiť územie EÚ v sprievode svojich rodičov. Rozsudok preto šiel ďalej než vo veci *Metock* zdôraznením významu občianskych práv a vplyvu na občanov EÚ v prípade narušenia ich práv, bez ohľadu na to, či vykonávali alebo nevykonávali slobodu pohybu.

⁴⁷ Vec C-127/08 *Blaise Baheten Metock a ďalší proti ministromi spravodlivosti, rovnosti a právnej reformy*.

⁴⁸ Rozsudok vo veci *Metock* bol potvrdený aj vo veci C-155/07, *Sahin proti spolkovému ministromi vnútra*, Odôvodnenie 7. komory z 19. 12. 2008.

⁴⁹ C-34/09 Rozsudok súdu (veľká komora) z 8. 3. 2011 *Gerardo Ruiz Zambrano proti Office national de l'emploi (ONEm)*.

V nadväznosti na rozsudok vo veci *Zambrano* SD EÚ ďalej potvrdil dôležitosť toho, aby odmietnutie povolenia na pobyt na území členského štátu pre štátneho príslušníka tretej krajiny nenarúšalo výkon práv EÚ. V rozsudku vo veci *Murat Dereci*⁵⁰ súd konštatoval, že členské štáty môžu odoprieť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny právo zdržiavať sa na ich území s rodinným príslušníkom, ktorý je občanom Únie a ktorý však nikdy neuplatňoval svoje právo na slobodu pohybu, ak takéto odopretie nenarúša skutočný výkon práv EÚ priznaných občanom Únie.⁵¹

V nedávnom rozsudku vo veci *Alokpa a ďalší*⁵² súd zdôraznil, že články 20 a 21 Zmluvy o založení EÚ nebránia členským štátom odoprieť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny právo na pobyt na svojom území, hoci sa takáto osoba stará o maloleté dieťa, ktoré je občanom EÚ a ktoré nevyužíva svoje právo na voľný pohyb. SD EÚ však naznačil, že vnútroštátne súdy musia dôkladne posúdiť, či by odopretie práva na pobyt v skutočnosti nezabránilo občanom Únie uplatňovať svoje občianske práva. Vo svojom rozsudku súd opätovne posúdil dôležitosť práv dieťaťa v zmysle Charty základných práv.

Okrem precedentného práva týkajúceho sa práva na voľný pohyb SD EÚ skúmal aj výklad pojmu „závislý rodinný príslušník“.

V rozsudku vo veci *Rahman a ďalší*⁵³ súd konštatoval, že vnútroštátne právo musí obsahovať objektívne kritériá na zabezpečenie toho, aby rozhodnutie o žiadosti osôb žiadajúcich o pobyt bolo podložené rozsiahlym posúdením ich osobnej situácie. V rozsudku sa zároveň objasnil pojem „závislosť“ v zmysle článku 3, ods. 2 smernice a to tak, že osoba môže spadať do tejto kategórie v prípade, ak stav závislosti existoval už v krajine pôvodu, a to najneskôr v čase požiadania o zlúčenie s občanom Únie, od ktorého je táto osoba závislá.⁵⁴

Otázka „závislosti“ bola skúmaná aj v nedávnom rozsudku z r. 2013 vo veci *Flora May Reyes proti Migrationsverket*.⁵⁵ Súd konštatoval, že článok 2, ods. 2 sa musí vykladať v tom zmysle, že členský štát nemôže kvôli tomu, aby bolo možné označenie za závislého vyžadovať od priameho potomka vo veku 21

a viac rokov, aby preukázal že sa neúspešne pokúšal nájsť si prácu alebo získať podporu na uspokojenie svojich potrieb od úradov svojej krajiny pôvodu a/alebo sa inak snažil zabezpečiť svoje živobytie. Súd zdôraznil, že skutočnosť, že príbuzný sa považuje za osobu, ktorá má reálnu šancu nájsť si prácu a okrem toho má v úmysle pracovať v členskom štáte, nemá význam pri výklade podmienky „závislosti“.

Rozsudky SD EÚ preukázali veľkú dôležitosť, ktorú súd pripisuje rešpektovaniu práv súvisiacich s občianstvom. Súd mal zároveň za cieľ objasniť ďalšie aspekty sporu týkajúceho sa definícií závislosti v Smernici a zároveň zabezpečiť, aby členské štáty zaujali v každom prípade objektívny prístup⁵⁶.

b. Vnútroštátny vývoj a precedentné právo

V nadväznosti na rozsudok vo veci *Metock*:

- ★ Po vynesení rozsudku súdu **Rakúsko, Bulharsko a Fínsko** novelizovali svoje zákony, ktorými sa pôvodne transponovala smernica. V **Rakúsku** sa považovalo za nevyhnutné uplatňovať ďalšie kontrolné a reštrikčné mechanizmy vo vzťahu k tejto smernici s cieľom vyvážiť vplyv nových ustanovení. Vo **Fínsku** boli prijaté opatrenia na zosúladenie príslušnej časti *Zákona o cudzincoch* s novým výkladom obsahu smernice podľa výkladu SD EÚ. Návrh zákona obsahujúci túto novelizáciu bol predložený do parlamentu v r. 2009.⁵⁷

V čase vynesenia rozsudku vo veci *Zambrano*:

- ★ **Belgicko** zaviedlo dodatočné ustanovenie, ktoré umožnilo belgickým maloletým zlúčenie s oboma rodičmi.
- ★ Po vynesení rozsudku vo veci *Zambrano* bolo na súdy v **Írsku** podaných niekoľko odvolaní proti rozhodnutiam o návrate štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú rodičmi írskych maloletých detí. Minister spravodlivosti nechal preskúmať všetky prípady týkajúce sa štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú rodičmi írskych detí (okolo 120). Nasledovalo

⁵⁰ C-256/11 Rozsudok súdu (veľká komora) z 15. 11. 2011 *Murat Dereci a ďalší proti Spolkovému ministerstvu vnútra*.

⁵¹ Tento výklad bol potvrdený v rozsudku vo veci *Ymerga* (C-87/12).

⁵² Vec C-86/12 Rozsudok súdu (2. komora) z 10. 10. 2013 *Adzo Domenyo Alokpa a ďalší proti Ministerstvu práce, zamestnanosti a imigrácie*.

⁵³ Vec C-83/11 Rozsudok súdu (veľká komora) z 5. 9. 2012 *Štátny tajomník ministerstva vnútra proti Muhammadovi Sazzadurovi Rahmanovi a ďalším*.

⁵⁴ Závislosť bola skúmaná aj v rozsudku vo veci C-83/11 *Štátny tajomník ministerstva vnútra proti Muhammadovi Sazzadurovi Rahmanovi, Fazlymu Rabbymu Islamovi a Mohibullahovi Rahmanovi*.

⁵⁵ vec C-423/12 *Flora May Reyes proti Migrationsverket*.

⁵⁶ Okrem uvedených rozsudkov, ktoré objasnili problematiku pobytu v súvislosti s voľným pohybom, súd v rozsudku vo veci *Iida* (C-40/2011) konštatoval, že okrem situácií, na ktoré sa vzťahuje Smernica č. 2004/38/ES a kde neexistuje žiaden súvis s ustanoveniami legislatívy Európskej únie o občianstve, si štátny príslušník tretej krajiny nemôže nárokovať právo na pobyt odvodené z občianstva Únie.

⁵⁷ Výročná správa EMN o politikách v oblasti migrácie a azylu.

zrušenie príkazov na deportáciu týchto rodičov a udelenie povolenia na pobyt v krajine.⁵⁸

- ★ Po vynesení rozsudku vo veci *Rahman a ďalší* došlo v **Poľsku** k zmenám v súvislosti s kritériami závislosti a rodinnými väzbami, podľa ktorých štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana EÚ, môžu požiadať o povolenie na pobyt.
- ★ A nakoniec, **Slovenská republika** doplnila do svojej právnej úpravy kategóriu „rodinný príslušník občana EÚ“ v nadväznosti na predbežné rozhodnutie súdneho dvoru.⁵⁹

c. Vnútroštátny vývoj a precedентné právo ohľadom ďalších smerníc

V súvislosti so Smernicou č. 2004/114/ES sa vo **Francúzsku** zmenili vnútroštátne postupy. V zmysle rozhodnutia *Conseil d'Etat* bola zavedená zásada, podľa ktorej povolenie na dočasný pobyt na účely štúdia je možné obnoviť len v prípade, ak žiadateľ dosvedčí, že má skutočný a vážny záujem o štúdium⁶⁰.

V súvislosti s tou istou smernicou správny súd v **Luxembursku** riešil otázky týkajúce sa používania falošných dokumentov na preukázanie finančných prostriedkov a overenie finančných prostriedkov žiadateľov⁶¹.

6. ĎALŠIE INFORMÁCIE

Ďalšie informácie súvisiace s týmto informom EMN a/alebo s ďalšími oblasťami pôsobenia EMN možno získať na HOME-EMN@ec.europa.eu.

Spracované v októbri 2014

⁵⁸ Tento prístup je vysvetlený v rozsudku vo veci *Amobi (dieťa) proti ministrom spravodlivosti* [2013] IEHC 47.

⁵⁹ Vec C-370/90 Návrh na začatie prejudiciálneho konania, Rozsudok súdu z 7. 7. 1992 – Kráľovná proti Odvolaciemu imigračnému súdu a Surinder Singh.

⁶⁰ Conseil d'Etat, 15. 4. 1996, *Mme Rakotomavo*, žiadosť č. 136079.

⁶¹ Pozri Tabuľku č. 1 v prílohe.

PRÍLOHA I

Tabuľka č. 1: Príklady vnútroštátneho precedentného práva v oblasti legálnej migrácie

SMERNICE			
	2003/86/ES	2003/109/ES	2004/114/ES
BE	Belgický ústavný súd, rozsudok č. 121/2013 z 26. 9. 2013		
BG	n/a	n/a	n/a
EE	Estónsky najvyšší súd, rozhodnutie č. 3-3-1-44-11 z 3. 7. 2012	Estónsky najvyšší súd, rozhodnutie č. 3-3-1-1-14 z 27. 2. 2014	n/a
	Estónsky najvyšší súd, rozhodnutie č. 3-3-1-61-09 z 9. 11. 2009	Estónsky najvyšší súd, rozhodnutie č. 3-3-1-42-09 z 18. 6. 2009	
FI	Najvyšší správny súd, rozsudok z 6. 2. 2014	n/a	n/a
FR	Conseil d'Etat, 19. 5. 2010, CIMADE/GISTI, žiadosť č.323758	Conseil d'Etat, 26. 12. 2013, M. Nouri-Shakeri, žiadosť č. 366722	Conseil d'Etat, 13. 2. 2013, GISTI, žiadosť č. 353864
		Conseil d'Etat, 5. 3. 2014, p. B., žiadosť č. 374145	Conseil d'Etat, 15. 4. 1996, p. Rakotomavo, žiadosť č. 136079
IE	Hamza proti ministrovi spravodlivosti [2013] IESC 9 Hassan proti ministrovi spravodlivosti [2013] IESC 8 Aslam proti ministrovi spravodlivosti [2011] IEHC 512 AAM proti ministrovi spravodlivosti [2013] IEHC 68 Ducale proti ministrovi spravodlivosti [2013] IEHC 25 T. proti ministrovi spravodlivosti [2008] IEHC 361 AMS proti ministrovi spravodlivosti [2014] IEHC 57	Hussein proti ministrovi spravodlivosti [2014] IEHC 34	
LU	Správny súd, č. 33597 z 11. 2. 2014; pozri aj Prvostupňový správny súd, 3. komora, č. 28972 z 22. 10. 2013	Správny súd, č. 32158C z 21. 5. 2013; pozri aj Prvostupňový správny súd, 1. komora, č. 30342 z 20. 2. 2013	Správny súd Správny súd č. 33047C z 19. 12. 2013; pozri aj Prvostupňový správny súd, 1. komora, č.

<p>Správny súd, č. 33494C z 18. 10. 2013; pozri aj Prvostupňový správny súd, 3. komora, č. 31593 z 24. 9. 2013.</p> <p>Správny súd, č. 33067C z 16. 1. 2014; pozri aj Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 30866 z 27. 6. 2013, a Prvostupňový správny súd č. 30867 z 23. 7. 2012</p> <p>Správny súd, č. 32328C z 22. 4. 2013; pozri aj Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 30462 z 11. 3. 2013</p> <p>Správny súd, č. 31949C z 2. 5. 2013; pozri aj Prvostupňový správny súd, 3. komora, č. 29881 z 5. 12. 2012.</p> <p>Správny súd, č. 31852C z 28. 2. 2013; pozri aj Prvostupňový správny súd, 3. komora, č. 29821 z 21. 11. 2012.</p> <p>Správny súd, č. 30555 z 12. 7. 2012; pozri aj Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 28035 z 29. 3. 2012.</p> <p>Správny súd, č. 28952CA z 11. 7. 2013</p> <p>Správny súd, č. 26685C z 17. 6. 2010</p> <p>Správny súd, č. 29435C z 16. 2. 2012; pozri aj Prvostupňový správny súd, 3. komora, z 21. 9. 2011</p> <p>Správny súd, č. 27397C z 4. 1. 2011; pozri aj Prvostupňový správny súd, 3. komora, č. 26594 z 15. 9. 2010.</p> <p>Správny súd, č. 26548C z 4. 5. 2010; pozri aj Prvostupňový správny súd, 1. komora, č. 24131 z 18. 1. 2010</p> <p>Správny súd, č. 26685C z 17. 6. 2010; pozri aj Prvostupňový správny súd, 1. komora, č. 25826 z 10. 2. 2010</p> <p>Správny súd, č. 26520C z 25. 1. 2010; pozri aj Prvostupňový správny súd, 3. komora, č. 25416 z 16. 12. 2009</p>	<p>Správny súd, č. 30445C z 12. 7. 2012; pozri aj Prvostupňový správny súd, 3. komora, č. 29065 z 14. 3. 2012.</p> <p>Správny súd, č. 27941C z 5. 4. 2011; pozri aj Prvostupňový správny súd, 1. komora, č. 27012 z 19. 1. 2011 (bez štátneho občianstva)</p>	<p>31869 z 12. 6. 2013</p> <p>Prvostupňový správny súd. Väčšina týchto rozhodnutí sa týkala otázky používania falošných dokladov pri preukazovaní finančných prostriedkov a vo všeobecnosti overovanie finančných prostriedkov.</p> <p>Kladné rozhodnutia</p> <p>Prvostupňový správny súd, 3. komora, č. 32078 z 8. 7. 2013; pozri aj č. 32079 z 28. 2. 2013.</p> <p>Prvostupňový správny súd, 3. komora č. 32076 z 5. 6. 2013; pozri aj č. 32077 z 28. 2. 2013.</p> <p>Zamietavé rozhodnutia</p> <p>Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 32187 11. 7. 2013</p> <p>Prvostupňový správny súd, 1. komora, č. 31869 z 12. 6. 2013</p> <p>Prvostupňový správny súd, 1. komora, č. 31817 z 24. 2. 2014</p> <p>Prvostupňový správny súd, 1. komora, č. 28941 z 2. 7. 2012</p>
--	---	--

<p>Správny súd, č. 25503C z 10. 3. 2009; pozri aj Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 24612 z 19. 2. 2009</p> <p>Správny súd, č. 25369C z 6. 2. 2009; pozri aj Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 24203 z 8. 1. 2009</p> <p>Správny súd, č. 25146C z 9. 6. 2009; pozri aj Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 24202 z 23. 10. 2008</p> <p>Správny súd, č. 24137C z 27. 5. 2008; pozri aj Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 23344 z 21. 1. 2008</p> <p>Prvostupňový správny súd (kladné rozhodnutia). Tieto prípady sa týkajú najmä uznaných utečencov a súdmi riešená problematika sa týka posudzovania finančných prostriedkov a dokladov dokazujúcich rodinné putá.</p> <p>Prvostupňový správny súd, 1. komora, č. 31989 z 3. 3. 2014.</p> <p>Prvostupňový správny súd, 1. komora, č. 29414 z 25. 10. 2011 a 3. komora, č. 29176 z 2. 5. 2012.</p> <p>Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 28685 z 15. 10. 2012.</p> <p>Prvostupňový správny súd, 3. komora, č. 28972 z 22. 10. 2013</p> <p>Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 26466 z 24. 1. 2013</p> <p>Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 25286 z 19. 10. 2009</p> <p>Prvostupňový správny súd, 3. komora, č. 29730 z 6. 11. 2012</p> <p>Prvostupňový správny súd, 2. komora, č. 29059 z 25. 10. 2012</p>		
--	--	--

<p>Prvostupňový správní soud, 3. komora, č. 29046 z 24. 4. 2012</p> <p>Prvostupňový správní soud, 2. komora, č. 28549 z 21. 6. 2012</p> <p>Prvostupňový správní soud, 2. komora, č. 28177 z 8. 3. 2012</p> <p>Prvostupňový správní soud, 2. komora, č. 26916 z 10. 3. 2011</p> <p>Prvostupňový správní soud, 3. komora, č. 26803 z 15. 12. 2010</p> <p>Prvostupňový správní soud, 3. komora, č. 26538 z 21. 7. 2010</p> <p>Prvostupňový správní soud, 3. komora, č. 26364 z 14. 7. 2010</p> <p>Prvostupňový správní soud, 3. komora, č. 25834 z 9. 3. 2010</p> <p>Prvostupňový správní soud, 2. komora, č. 25696 z 16. 11. 2009</p> <p>Prvostupňový správní soud, 2. komora, č. 25291 z 25. 2. 2009</p> <p>Prvostupňový správní soud, 1. komora, č. 25139 z 13. 7. 2009</p> <p>Prvostupňový správní soud, 3. komora, č. 24854 z 11. 2. 2009</p> <p>Prvostupňový správní soud, 2. komora, č. 24203 z 8. 1. 2009</p> <p>Prvostupňový správní soud, 1. komora, č. 24006 z 8. 10. 2008</p>		
--	--	--

NL	<p><u>Poplatky:</u> AbRS 9. 10. 2012, 201008782/1; AbRS 16. 10. 2012, 201200075/1. O poplatkoch za povolenie na prechodný pobyt (mvv – národné vízum) pri zlúčení rodiny. Odkaz na rozhodnutie SJ z 26. 4. 2012 C-508/10.</p> <p><u>Čl. 3, ods. 1 a 2:</u> AbRS 12. 3. 2008, 200705142/1. O rozsahu Smernice č. 2003/86/ES. Vztáhuje sa smernica na rodinných príslušníkov utečencov?</p> <p><u>Čl. 3, 2. ods., úvod a písm. c):</u> AbRS 10. 10. 2012, 201200907/1; AbRS 10. 10. 2012, 201108774/1; AbRS 18. 3. 2013, 201202732/1; AbRS 1. 8. 2013, 201202165/1; AbRS 23. 1. 2013, 2012001101/1; AbRS 23. 1. 2013, 201112350/1; AbRS 28. 11. 2013, 201210021/1; AbRS 23. 12. 2013, 201211336/1. Smernica sa nevzťahuje na doplnkovú ochranu.</p> <p><u>Čl. 3, ods. 3:</u> a.o. AbRS 29. 3. 2006, 200510214/1; AbRS 24. 10. 2011, 201009597/1; AbRS 23. 11. 2006, 200604478/1. Smernica sa nevzťahuje na občanov EÚ.</p> <p><u>Čl. 3, ods. 5:</u> AbRS 12. 3. 2008, 200705142/1; AbRS 13. 1. 2011, 201002653/1; AbRS 28. 5. 2013, 201209349/1; AbRS 4. 12. 2013, 201300183/1; AbRS 23. 12. 2013, 201211336/1; AbRS 26. 4. 2013, 201108649/1. Možnosť pre členské štáty prijímať alebo uplatňovať výhodnejšie ustanovenia.</p> <p><u>Použiteľnosť Smernice a uplatňovanie Charty základných práv:</u> AbRS 1. 12. 2010, 201003052/1; AbRS 8. 8. 2013, 201203552/1.</p> <p><u>Čl. 4, ods. 2:</u> AbRS 6. 12. 2007, 200703563/1. Rozšírené zlúčenie rodiny.</p> <p><u>Čl. 5:</u> AbRS 8. 4. 2013, 201111404/1; AbRS 3. 4. 2012, 201107209/1. Predkladanie a posudzovanie žiadosti.</p> <p><u>Čl. 7:</u> AbRS 18. 11. 2011, 201011551/1; AbRS 20. 11. 2009, 200808437/1; AbRS 27. 5. 2013, 201202042/1. Požiadavky na výkon práva na zlúčenie rodiny. Odkaz na rozhodnutie SD z 4. 3. 2010 C-578/08 (Chakroun).</p> <p><u>Čl. 7, ods. 2:</u> AbRS 201211916/1 a 201300404/1. Požiadavky na splnenie integračných opatrení. Otázky týkajúce sa požiadaviek na integráciu pred vstupom do Holandska (Zákon o občianskej integrácii v zahraničí) boli</p>	<p><u>Poplatky:</u> AbRS 28. 11. 2008, 200802173/1; AbRS 29- 6. 2010, 200906408/1; AbRS 9. 10. 2012, 201008782/1; AbRS 16. 10. 2012, 201200075/1; AbRS 23. 6. 2010, 200806637/1. Odkaz na rozsudok SD z 26. 4. 2012 C-508/10.</p> <p><u>Čl. 3:</u> AbRS 23. 6. 2010, 200806637/1; AbRS 22. 1. 2010, 200808772/1. O rozsahu Smernice č. 2003/109/ES.</p> <p><u>Čl. 4:</u> AbRS 3. 3. 2012, 201101225/1. Trvanie pobytu.</p> <p><u>Čl. 5:</u> AbRS 5. 12. 2008, 200802115/1; AbRS 1. 11. 2013, 201211142/1. Podmienky získania postavenia osoby s dlhodobým pobytom.</p> <p><u>Čl. 7:</u> AbRS 5. 12. 2008, 200802115/1. Podmienky získania postavenia osoby s dlhodobým pobytom.</p> <p><u>Čl. 8:</u> AbRS 21. 5. 2012, 201100853/1. Povolenie na pobyt pre osoby s dlhodobým pobytom v ES.</p> <p><u>Čl. 14 a 15:</u> AbRS 12. 2. 2014, 201302284/1; AbRS 18. 1. 2012, 201005222/1; AbRS 18. 1. 2012, 201104254/1; AbRS 21. 5. 2012, 201100853/1. Pobyt v druhom členskom štáte.</p>	<p><u>Čl. 17, ods. 1:</u> AbRS 4. 4. 2012, 201100107/1. Zárobkové činnosti študentov.</p>
----	--	--	---

	<p>položené 1. 4. 2014. Odkaz na rozhodnutie SD z 10. 6. 2011, C-155/11 PPU.</p> <p>Čl. 9: AbRS 12. 3. 2008, 200705142/1. Zlúčenie rodín utečencov.</p> <p>Čl. 13: AbRS 21. 6. 2009, 200802953/1; AbRS 4. 9. 2009, 200901966/1; AbRS 17. 9. 2009, 200808794/1. Vstup a pobyt rodinných príslušníkov.</p> <p>Čl. 16: AbRS 6. 3. 2014, 201305993/1; AbRS 21. 7. 2009, 200802953/1; AbRS 17. 9. 2009, 200808794/1; AbRS 6. 5. 2010, 200904656/1; AbRS 12. 7. 2006, 200601302/1. Pokuty a náhrada škody.</p>		
PL		<p>Vojvodský správny súd vo Varšave dňa 29. 11. 2006 (spis č. V SA/Wa 1374/06, Zákon č. 326227</p> <p>Rozhodnutie z 19. 2. 2007 (spis č. V SA/Wa 1506/06, Zákon č. 318081</p> <p>Vojvodský správny súd vo Varšave dňa 3. 11. 2011 (spis č. V SA/Wa 1285/2011 Zákon č. 3941479</p> <p>Vojvodský správny súd vo Varšave v rozsudku z 24. 1. 2012 (spis č. V SA/Wa 1284/11</p>	
SE	<p>Migračný odvolací súd dňa 19. 4. 2007, UM 1004-06</p> <p>Migračný odvolací súd dňa 15. 9. 2009, UM 8477-08</p> <p>Migračný odvolací súd dňa 3. 9. 2013, UM 8192-12</p> <p>Migračný odvolací súd dňa 27. 11. 2008 UM 691-07</p> <p>Migračný odvolací súd dňa 26. 11. 2008 (UM 2072-08)</p>	<p>Migračný odvolací súd dňa 29. 5. 2008, UM 895-08</p>	<p>Migračný odvolací súd dňa 6. 2. 2009 UM 2446-08 a UM 4691-08</p>